

да придобие знание, да поумнѣе, младиятъ трѣбва да почита стария. Ако иска да се подмлади, стариятъ трѣбва да обича младия. Животътъ дава потикъ на човѣка къмъ постижения, а знанието опредѣля възможноститѣ, чрезъ които желанията ставатъ постижими.

Съвременнитѣ хора иматъ възможности за голѣми постижения, но не успѣватъ, защото разбиранията имъ сж ограничени. Тѣ казватъ: Каквито усилия да правимъ, не можемъ да имаме голѣми постижения, защото съ смъртта всичко свършва, нѣма другъ животъ. Отде знаете, че другъ животъ не сществува? Залѣзването на слънцето показва ли, че то изчезва? Така може да се мисли само за единъ день, но на другия день човѣкъ разбира, че не е мислилъ право. Обърне ли се на изтокъ, той вижда, че слънцето отново изгрѣва. Следователно, когато кажете, че човѣкъ умира, това подразбира временно залѣзване на неговия земенъ животъ. Нѣма да се мине много време, ще видите, че сщиятъ човѣкъ е изгрѣлъ нѣкъде на изтокъ. Като дойде отново на земята, човѣкъ мълчи, не казва името си, не иска да го познаятъ хората. Че е дохождалъ много пжти, това виждаме отъ факта, че при всѣко ново слизание на земята, той иде съ нови знания и опитности, които е придобилъ въ миналия си животъ. Какъ и отде е могълъ човѣкъ да се научи да яде по човѣшки, ако никога не е дохождалъ на земята? Ако никога не е дохождалъ на земята, отде знае,